

Arrest

nr. 133 022 van 12 november 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 25 juni 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 31 januari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student wordt verworpen en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 februari 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 juli 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VAN DEN BOSSCHE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. IMPENS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam het Rijk binnen op 4 februari 2010 met het oog op studies aan het CERIS en werd in het bezit gesteld van een A-kaart waarvan de geldigheidsduur twee maal werd verlengd en uiteindelijk verstreek op 30 juni 2012.

1.2. Op 26 september 2012 verzocht verzoekster om tot een verder verblijf te worden gemachtigd teneinde studies te kunnen aanvatten aan de Universiteit Gent.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 31 januari 2014 de beslissing om verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van studente te verwerpen. Deze beslissing, die verzoekster op 27 mei 2014 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 26/09/2012 bij de burgemeester van Antwerpen door [S.M.S.], [...], onderdaan van Kameroen, verblijvende [...] 2060 ANTWERPEN, in toepassing van de artikelen 58 en 9 alinea 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 28 juni 1984, 15 juli 1996 en 15 september 2006, wordt verworpen.

MOTIVERING:

Overwegende dat betrokkene zowel voor het academiejaar 2012-2013 als voor 2013-2014 enkel een inschrijving voorlegt voor bepaalde opleidingsonderdelen aan de UGent (creditcontract);

Overwegende dat op het inschrijvingsattest ook duidelijk vermeld staat dat dit niet gericht is op het behalen van een diploma en betrokkene dan ook niet voldoet aan de voorwaarden voor een verblijf als student volgens de vereisten van de artikels 58 en 59 van de wet van 15.12.1980;

Overwegende dat betrokkene er via onze instructies, haar betekend op 15.07.2013, van in kennis werd gesteld dat zulk inschrijvingsattest niet wordt aanvaard;

Overwegende dat haar verblijfskaart reeds verstreken is sedert 30/06/2012;

wordt de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf voor studies verworpen en dient betrokkene gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat aan haar wordt betekend.”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.4. Op 3 februari 2014 nam verweerder de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster op 27 mei 2014 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Mevrouw:

naam: [S.M.S.]

[...]

nationaliteit: Kameroen

In voorkomend geval, ALIAS: //

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel 13§3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Gelet op artikel 13, §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij de wet van 6 juni 1993;

Overwegende dat betrokkene gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden beperkt tot de duur van de studies aan de private onderwijsinstelling CERIS;
Overwegende dat betrokkene de studies aan deze instelling beëindigde op het einde van het academiejaar 2011-2012;
Overwegende dat betrokkene daarna een aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf voor studies aan de UGent indiende maar dat deze aanvraag werd verworpen bij beslissing van 31.01.2014;
Overwegende dat de verblijfskaart reeds verstreken is sedert 30.06.2012;”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1.1. Verweerder werpt in zijn nota op dat het beroep, voor zover het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing, onontvankelijk is bij gebrek aan samenhang met de eerste bestreden beslissing.

Hij verschaft de volgende toelichting:

“Bij gebrek aan voldoende samenhang tussen de bestreden beslissingen, is het beroep in beginsel slechts ontvankelijk is ten aanzien van de akte die eerst wordt vermeld in het verzoekschrift of desgevallend de beslissing die het voornaamste onderwerp uitmaakt van het verzoekschrift.

“In het belang van een goede rechtsbedeling moet degene die op de rechter een beroep doet, voor elke vordering een afzonderlijk geding aanspannen, om zo de rechtsstrijd overzichtelijk te houden en een vlotte afwikkeling van de zaak mogelijk te maken (RvS 14 september 1984, nr. 24.635). Het komt daarbij uitsluitend aan de rechter toe te oordelen of de gezamenlijke behandeling van verschillende vorderingen het vlot verloop van het geding bevordert of schaadt (RvS 4 augustus 1997, nr. 67.627). Het is hierbij aangewezen dat een verzoeker die verschillende administratieve rechtshandelingen aanvecht in één inleidende akte, in dit verzoekschrift aangeeft waarom naar zijn mening die verschillende handelingen in één verzoekschrift kunnen worden bestreden (RvS 21 oktober 2005, nr. 150.507).

De eisen van een goede rechtsbedeling worden miskend wanneer een beroep verscheidene onderwerpen heeft waarop onderscheiden wettelijke en reglementaire bepalingen toepasselijk zijn, of die op verschillende feitelijke gegevens steunen, en zo afzonderlijke onderzoeken en debatten noodzakelijk maken. Er moet dus een stellig verband bestaan tussen de bestreden akten, ook wat de feitelijke gegevens betreft, en het belang van een goede rechtsbedeling moet vereisen dat die handelingen in eenzelfde geding worden onderzocht (RvS 23 december 1980, nr. 20.835).

Wanneer er onvoldoende samenhang bestaat tussen de beslissingen die samen in één enkel verzoekschrift worden aangevochten, wordt in de regel alleen het beroep ontvankelijk verklaard ten aanzien van de akte die eerst wordt vermeld in het verzoekschrift. Wanneer echter de bestreden rechtshandeling een verschillend belang voor de verzoekende partij vertoont, zal het beroep geacht worden tegen de belangrijkste beslissing of het voornaamste onderwerp te zijn gericht (RvS 19 september 2005, nr. 149.014; RvS 12 september 2005, nr. 148.753, RvS 25 juni 1998, nr. 74.614, RvS 30 oktober 1996, nr. 62.871, RvS 5 januari 1993, nr. 41.514) (R. Stevens. 10. De Raad van State, 1.Afdeling bestuursrechtspraak, Brugge, die Keure, 2007, 65-71).” (RvV, Algemene Vergadering, 23 oktober 2013, nr. 112.576)

Verwerende partij stelt vast dat de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Maatschappelijke Integratie d.d. 31.01.2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student werd verworpen, als eerste wordt vermeldt in het verzoekschrift. Terwijl die beslissing de beoordeling omvat van de bij aanvraag d.d. 26.09.2012 voorgelegde stukken in het licht van de voorwaarden van het verblijf als student, houdt de tweede bestreden beslissing, die dateert van 03.02.2014, de terugkeerverplichting in, gebaseerd op het feit dat het legaal verblijf van meer dan drie maanden als student verstreken is sinds 30.06.2012 en aan de nieuwe aanvraag geen positief gevolg kon worden gegeven. Aan de basis van beide beslissingen ligt een verschillende rechtsgrond.

Bij gebrek aan samenhang kan de huidige vordering slechts ontvankelijk zijn voor zover gericht tegen de eerste bestreden beslissing.”

2.1.2. De Raad stelt vast dat in de motivering van de tweede bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt verwezen naar de eerste bestreden beslissing. Het volgende wordt immers gesteld: “Overwegende dat

betrokkene daarna een aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf voor studies aan de UGent indiende maar dat deze aanvraag werd verworpen bij beslissing van 31.01.2014". In de eerste bestreden beslissing wordt bovendien aangegeven dat verzoekster gevolg dient te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat aan haar zal worden betekend. Er dient tevens te worden geduid dat, overeenkomstig artikel 58 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), een verblijfsmachtiging moet worden toegekend aan een vreemdeling die aantoonde dat hij aan de in deze wetsbepaling gestelde vereisten voldoet, zodat de eventuele vaststelling dat verweerder onrecht weigerde om een verblijfsmachtiging af te geven een weerslag kan hebben op de mogelijkheid om over te gaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verweerder kan derhalve niet worden gevolgd in zijn stelling dat de bestreden beslissingen niet samenhangen.

2.2.1. Verweerder stelt daarnaast van oordeel te zijn dat het beroep, voor zover het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing, onontvankelijk is bij gebrek aan belang.

Zijn betoog luidt als volgt:

"Verwerende partij heeft de eer de exceptie van onontvankelijkheid op te werpen voor zover het beroep gericht is tegen de beslissing d.d. 31.01.2014, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid als student werd verworpen.

Artikel 39/56, eerst lid van de Vreemdelingenwet bepaalt immers dat de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet enkel voor de Raad worden kunnen gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het hierbij niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Gedr. St., Kamer 2005-2006, nr 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan het begrip heeft gegeven (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure). Uit de vaste rechtspraak (zie o.a. RvS, 31 maart 1994, nr. 46.816) blijkt dat het belang actueel dient te zijn en dus voorhanden moet zijn op zowel het ogenblik van het indienen van het beroep, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak dient te doen.

De desbetreffende beslissing, genomen op 31.01.2014 had betrekking op de aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend in functie van de academiejaren 2012-2013 en 2013-2014. Verzoekende partij heeft geen actueel belang meer bij haar beroep gezien het academiejaar 2012-2013 reeds voorbij is en voor zover het academiejaar 2013/2014 voorbij zal zijn te tijde waarop de Raad uitspraak doet over het beroep.

Voor zover de aangegeven omstandigheden zich voordoen is de vordering niet ontvankelijk."

2.2.2. Er dient te worden benadrukt dat het feit dat de periode waarvoor de machtiging tot verblijf werd aangevraagd reeds voorbij is niet zonder meer impliceert dat een vreemdeling geen belang zou hebben bij de nietigverklaring van de beslissing waarbij deze verblijfsmachtiging wordt geweigerd. Zijn belang kan immers liggen in het risico dat hij loopt om in de toekomst niet met eenzelfde onwettig geachte beslissing te worden geconfronteerd en met de mogelijkheid om een carrousel van onwettig geachte beslissingen te doorbreken (cf. RvS 24 oktober 2012, nr. 221.164). De Raad neemt hierbij in voorliggende zaak ook in aanmerking dat verweerder pas op 31 januari 2014 een beslissing nam omtrent een aanvraag die reeds op 26 september 2012 werd ingediend en dat niet kan worden aanvaard dat verweerder door te talmen met het nemen en/of ter kennis brengen van een beslissing een vreemdeling zou kunnen verhinderen om deze beslissing op ontvankelijke wijze aan te vechten.

De exceptie wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht en van de artikelen 58 en 59 van de Vreemdelingenwet.

Ter adstruering van haar standpunt stelt zij het volgende:

“Verwerende partij schendt door haar beslissing het zorgvuldigheidsprincipe. Dit beginsel houdt o.m. in dat de administratieve overheid de elementen en bewijsstukken die haar voorgelegd worden, behoorlijk dient te onderzoeken, haar beslissingen op een zorgvuldige wijze dient voor te bereiden en deze dient te stoen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

In casu werd verzoekster gemachtigd tot een verblijf van meer dan 3 maanden om te studeren aan de private onderwijsinstelling CE[R]IS.

Op 31.01.2012 behaalde verzoekster haar Master of Arts in International Politics aan voormeld instituut.

Daarna liet verzoekster zich inschrijven aan de Universiteit van Gent.

Aldaar studeerde ze gedurende het academiejaar 2012-2013 aan de faculteit Bioscience Engineering.

Verzoekster was gedurende het academiejaar 2012-2013 ingeschreven voor 9 verschillende vakken.

- Advanced Marketing and Agribusiness*
- Agricultural Economics of Developing Countries*
- Applied Statistics*
- Development Economics*
- Food Marketing and Consumer Behaviour*
- Human Nutrition*
- Micro-economic theory and Farm Management*
- Rural Development and Agriculture*
- Rural Project Management*

Ze legde van alle vakken examen af doch slaagde slechts voor 3 vakken.

Als zodanig diende verzoekster zich in oktober 2013 opnieuw in te schrijven aan de Universiteit Gent voor de vakken waarvoor ze een onvoldoende haalde.

Uit het stuk 5 dat verzoekster voorbrengt blijkt onmiskenbaar dat verzoekster (opnieuw) regelmatig is ingeschreven aan de Universiteit Gent voor het academiejaar 2013-2014.

Het academiejaar loopt van 23 september 2013 tot 21 september 2014.

Verwerende partij had bij het nemen van haar beslissing dd. 31.01.2014 met voorgaande feitelijke situatie rekening dienen te houden.

Dat deze houding onmogelijk als een daad van zorgvuldig bestuur kan aangemerkt worden.

Daarenboven wordt met voormelde beslissing de artikelen 58 en 59 van de Wet van 15 december 1980 geschonden.

Art. 58 van de Wet van 15 december 1980 stelt :

Wanneer de aanvraag tot het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling (die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen) moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der (in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°), bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt : W 1996-07-15/33, art. 46, 012; Inwerkingtreding : 16-12-1996

1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59;

2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit;

3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten of gebreken;

4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 21 jaar.

Bij ontstentenis van een getuigschrift als bedoeld onder 3° en 4° van het eerste lid, kan (de Minister) of zijn gemachtigde niettemin, rekening houdende met de omstandigheden, de vreemdeling machtigen in België te verblijven om er te studeren. W 1996-07-15/33, art. 4, 012; Inwerkingtreding : 16-12-1996

(De machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven kan door de vreemdeling in het Rijk aangevraagd worden overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten in uitvoering van artikel 9, tweede lid.) W 2006-09-15/72, art. 62, 041; Inwerkingtreding : 01-06-2007

Art. 59. Van de Wet van 15 december 1980 stelt:

Al de (door de overheid) georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstellingen zijn bevoegd om het vereiste attest af te geven. W 1996-07-15/33, art. 47, 012; Inwerkingtreding : 16-12-1996

Dit attest bevestigt, hetzij dat de vreemdeling als regelmatige leerling of student, die voldoet aan de voorwaarden inzake voorafgaande studies, ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, een aanvraag tot het verlenen van de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's en studiegetuigschriften ingediend heeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, ingeschreven is voor de toelatingsproef.

In de twee laatste gevallen moet een nieuw attest binnen vier maanden bevestigen dat de vreemdeling, na het bekomen van de gelijkwaardigheid van diploma of studiegetuigschrift of na het slagen voor de toelatingsproef, als regelmatig leerling of student ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft.

Het attest moet betrekking hebben op een onderwijs met volledig leerplan; het mag echter ook betrekking hebben op een onderwijs met beperkt uurrooster wanneer de vreemdeling bewijst dat dit onderwijs zijn hoofdbezigheid en de voorbereiding of de aanvulling van een onderwijs met volledig leerplan zal uitmaken.

Verzoekster is sinds oktober 2013 ingeschreven aan de Universiteit Gent en volgt thans volgende vakken:

- *Advanced Marketing and Agribusiness*
- *Agricultural Economics of Developing Countries*
- *Applied Statistics*
- *Development Economics*
- *Econometrics*
- *Human Nutrition*

Op de attesten die verzoekster voorlegt m.b.t. haar inschrijving voor de academiejaren 2012-2013 en 2013-2014 staat 'credit contract' vermeld.

De Universiteit Gent heeft twee soorten contracten die in meer of mindere mate een spreiding van je studies toelaten: een diplomadoelcontract en een creditdoelcontract.

Met een creditdoelcontract kunnen opleidingsonderdelen afzonderlijk gevolgd worden. Voor de opleidingsonderdelen waarvoor je slaagt, behaal je een creditbewijs.

Artikel 59 Vreemdelingenwet vermeldt duidelijk dat ook onderwijs met een beperkt uurrooster in aanmerking komt wanneer de vreemdeling bewijst dat dit onderwijs zijn/haar hoofdbezigheid en de voorbereiding of de aanvulling van een onderwijs met volledig leerplan zal uitmaken.

In casu is dit het geval. Verzoekster beoogt, van zodra ze geslaagd is voor de vakken, *Advanced Marketing and Agribusiness*, *Agricultural Economics of Developing Countries*, *Applied Statistics*, *Development Economics*, *Econometrics* en *Human Nutrition* verder te studeren aan de Universiteit Gent."

3.2.1. De Raad merkt op dat het zorgvuldigheidsbeginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheids-

beginsel houdt bijgevolg in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoekster houdt voor dat verweerder het zorgvuldigheidsbeginsel schond door geen rekening te houden met het feit dat zij tijdens de academiejaren 2012-2013 en 2013-2014 was ingeschreven aan de Universiteit Gent. Haar bewering mist echter feitelijke grondslag. Uit de motivering van de eerste bestreden beslissing blijkt namelijk duidelijk dat verweerder dit gegeven wel in aanmerking heeft genomen. Voormelde beslissing begint immers met de volgende zin: *“Overwegende dat betrokkene zowel voor het academiejaar 2012-2013 als voor 2013-2014 enkel een inschrijving voorlegt voor bepaalde opleidingsonderdelen aan de UGent (creditcontract)”*.

Verzoekster toont derhalve niet aan dat verweerder niet op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

3.2.2. Inzake de aangevoerde schending van de artikelen 58 en 59 van de Vreemdelingenwet kan het volstaan op te merken dat een vreemdeling die, op basis van deze bepalingen, tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wenst te worden gemachtigd onder meer een attest dat wordt afgegeven door een door de overheid georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling dient voor te leggen en dat dit attest in regel betrekking moet hebben op onderwijs met volledig leerplan. Een attest dat betrekking heeft op onderwijs met beperkt uurrooster kan ook worden aanvaard, doch enkel indien *“de vreemdeling bewijst dat dit onderwijs zijn hoofdbezigheid en de voorbereiding of de aanvulling van een onderwijs met volledig leerplan zal uitmaken”*. In casu staat het niet ter discussie dat verzoekster geen attest, zoals bedoeld in artikel 59 van de Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op een onderwijs met volledig leerplan aan verweerder heeft overgemaakt. Er blijkt verder niet dat verzoekster heeft aangetoond dat het onderwijs dat zij wenste te volgen – onderwijs dat betrekking heeft op een zeer beperkt aantal uren en waarvan niet blijkt dat het verband houdt met de eerder gevolgde studies – haar hoofdbezigheid uitmaakt of de voorbereiding of de aanvulling is van een onderwijs met volledig leerplan. Verzoeksters vage bemerking in haar synthesememorie dat zij in de toekomst nog verder wenst te studeren aan de Universiteit Gent doet aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk.

Verzoekster toont bijgevolg niet aan dat verweerder de artikelen 58 en 59 van de Vreemdelingenwet heeft geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend veertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK